

Til Pisoniæ buxifoliaæ Beskrivelse, som Side 537. endes,
folger følgende Oplysning, som et myelig med Skibet
Trænquebar fra Ostindien af Hr. Dr. König mig til-
sendt Exemplar, har forskaffet.

Denne Plante er af Hunlønnen, forskellig fra de andre som tilforn mig og andre Botaniciis var tilsendt. Dens Kalk og Blomster-Krands var af Skikkelse og Inddeeling som Hannernes, men Stævstenglerne føyede aldeles, i hvis Sted midt paa Skiven staer en rung egaagtig Frugt Knub, fra hvilken udgaaer et saett, stort og 3-lantet Rør, som oven til endes udi 3 Spidser, hvoraf den ene er afflebet paa Praeae nedad. Frugt sondtes ikke; men af Hr. Dr. König var antegnet, at samme var et Baer, at Planten hørte til Dicecia, og det sædvanligste Antal af Stævstengler vare 5. De 2 Arter som Ridderen de Linnée har sett til Pisonia, i Spec. Pl. edit. 1763, have begge efter Plumiers og van Rheedes Figurer en Kalk foruden Blomster-Krandsen; og den sidste Art P. mitis meget stærkere og langere Torne end den første, hvorfore Author eg i det myere Udgave af System. Plant. 1767. har ansett Jacqvis Pisonia mitis i Steden for den malabartiske, som er en gandstæ forsikellig Plante. Da P. buxifoliaæ Stævstengler staar paa Skiven saavel som Plumiers Pisoniæ efter Adanson, og det haarde Legeme i Hanblomsterens Middepunkt kan ansees for et usuldkommen Germen, kan den føres til Polygamien, og skiller sig ikke saa meget fra Pisoniæ Slægt, at et nyt for dens Skyld allene behøver at indføres, jeg vil dersør ikke tilføye til min fortige Oplysning den botaniske Beskrivelse over Hunblomsterne, som siden under Bogstaver F paa Kobbertavlen No. IV. fig. I. ere tilsatte.

Fœmina Pisoniæ buxifoliæ.

Calyx Perianthium ut in mare.

Corolla ut in mare.

Stamina O.

Pistillum Germen oblongo-ovatum, pilis erectis, rigidis, candicantibus hirtum. Stylus crassus, strictus, triquetus, longitudine corollæ. Stigma tricuspidatum; cuspidum una oblique truncata.

Kænigium Pericarpium bacca juxta Kœnig.

Observation